

B5

m

MAU

Ε. Σ. Μαυρομήτους

Περὶ
Παρατύπων καὶ Παρανόμων
Γάμων.

(Χαρίων ἐν τῇ ἐφημερίδῃ "Κυροδανεισμός")

Ἐν Κυροδανεισμοῦ

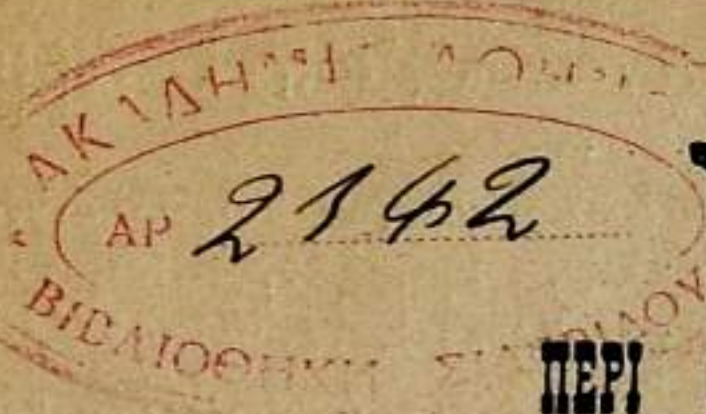
1893

2003

[Faint, illegible handwritten text in Greek]

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΤΥΠΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΝΟΜΩΝ ΓΑΜΩΝ

Τῇ Ἱερᾷ καὶ Ἀγίᾳ, τῆς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Συνόδῳ, καὶ τῷ Σεβαστῷ Μικτῷ Ἐθνικῷ Συμβουλίῳ εὖ πράττειν καὶ τὸν, τῆς θείας Ἀληθείας, ὀρθοτομεῖν, λόγον.

Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχαι, Ἐρίτιμοι Σύμβουλοι.

Ἀφ' οὗτου, ἄνωθεν, ὑπὸ τῆς Θείας Χάριτος καὶ κηδεμονίας τῆς Ὑψίστης, Κωνσταντίνος ὁ Πρῶτος, ὁ τῶν Ρωμίων Αὐτοκράτωρ, Ὁ μέχρις ἐκείνης τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς, ὡς ἅπαντες οἱ, Αὐτοῦ κρατριοὶ Προκάτοχοι, τὰ εἰδῶλα, λατρεύων, εἰς τὸ Βυζάντιον, κατέχευε, ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, τὸν θεῖον λόγον, ἐμπνευσθεὶς, σὺν τῇ εὐσεβεῖ καὶ τῇ Θεοπνεύστῳ Αὐτοῦ Μητρὶ, τὴν, ὅλως, Εἰδῶλων, ὑλικὴν λατρείαν, ἀποπτύσας, διὰ τοῦ ἱεροῦ βαπτίσματος, τὸν, ἐκ τῆς προπατορικῆς, τῆς περικοπῆς, ἀμαρτίας, ρῦπον, ἀποπλυνάμενος καὶ εὐαγῶς, καθαρισθεὶς, τὸ ψυχροσώτηριον, Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος, ὡς εἰκὸς, δόγμα, ἡσπάσατο.

Τὸ δὲ Βυζάντιον, λαμπρῶς οἰκισθὲν, παρ' Αὐτοῦ καὶ μεγαλοπρεπῶς, καλλωπισθὲν, τῷ ὀνόματι Αὐτοῦ, τῷ κλεινῷ, ἐξωραίσας, Κωνσταντινούπολιν, πανδήμως ἀπεκάλεσεν, ἐκκλησιαστικαῖς εὐαγέσι τελεταῖς, θρησκευτικῶς, ἐγκαινιάσας.

Ταύτην δὲ τὴν, κατὰ πάντα, θαυμασίαν καὶ ζηλωτὴν Πόλιν, τὴν Βασιλεύουσάν τῶν Πόλεων, βραδύτερον, ἐπικληθεῖσαν, ὡς Πρωτεύουσάν τῆς τε Ὑλικῆς καὶ πνευματικῆς τῆς Αὐτοκρατορίας, Δυνάμεως, κηρυζάμενος, ταύτην, ὡς Καθέδραν τῆς καθόλου Χριστιανωσύνης, ἀπεδείξατο.

Ἐκ δὲ τῆς αἰφνηδίου τε καὶ ἀπροσδοκήτου, τῶν πάντων, μετατροπῆς ταύτης καὶ μεταβολῆς, τὴν Κωνσταντινούπολιν, βρα-

δύτερον, Θεολόγων ἱστοριογράφων παῖδες, ταύτην, Νέαν Ρώμην, ἀπεκάλεσαν, οὕτως ὡς οἱ, ἐν Εὐρώπῃ, βέβηλοι ἱστοριογράφοι, τὴν Ἐθνικὴν τῆς παντοκράτορος Ρώμης, Αὐτοκρατορίαν, πρὸς διάκρισιν, τὸ κατὰ Κράτος—Bas Empire—ὠνόμασαν, πρὸς ἐνδειξιν τῆς, εἰς τὸ Βυζάντιον, τῆς ἄνω τῆς Ρώμης, Αὐτοκρατορίας, μεταβιβάσεως. Ταύτην δ', ὁ, διὰ τῆς μεγαλουργίας καὶ τῆς κατορθώματ' Αὐτοῦ, τῆς μεγάλης, Κωνσταντίνος, Ὁ Μέγας, ἐπικληθεὶς, τὴν ἀξιόλογον ἰδιόκτηστον αὐτοῦ Πόλιν, βραθυμῶς, ἐπὶ τῆς κρείττω, θαυμασίως, προήγαγε, ταύτην πολυκριθιωτέραν αὐτῆς, διὰ τοῦ αὐξήσαντος, ὁσημέραι, πληθυσμοῦ τῶν οἰκητόρων, καὶ διὰ τῶν σοφῶν Αὐτοῦ θεσμῶν, καὶ τοῦ προοδευτικοῦ Αὐτοῦ πνεύματος, μονοῦ, ὡς πασίγνωστον, Παντοκράτορα, ἀπεδείξατο, ὁ θεσπέσιος, καὶ ὡς πλείστας χιλιάδας ἐνιαυτῶν, τοιαύτην, διαμείνας καὶ δοξασθεῖσαν.

Ἀλλὰ, μετὰ τὸν μετέπειτα χρόνον, φεῦ! κρίμασιν, οἷς οἶδε Κύριος, ἐν τῇ Μεγάλῃ Πόλει τοῦ Κωνσταντίνου, πάντων... ἐκ τῆς ρασιτώνης καὶ τῆς διαρκοῦς φιληθόνου εὐδαιμονίας, ἐχρειωθέντων, ὅλως, καὶ τῶν, μετὰ τινὰς γενεάς, τῶν διαδόχων τοῦ ἐνδόξου Κτίτορος τῆς Μεγάλῃς τῶν Πόλεων,... ἐκφυλισθέντων, αἰσχροῦς ἀνισχυνθέντων, καὶ κατ' αὐτῶν τῶν κασιγνήτων, τέκνων τε καὶ γονέων, ἀνηλεῶς, κακουργούντων, καὶ ἀνοσίως ἐξυβρίζοντων, καὶ δεινῶς βασανιζόντων, ὁ Μέγας καὶ Δίκαιος Θεός, δικαίως, ὀργισθεὶς, καίπερ, τῶν Ἀγίων Πατριαρχῶν τοιούτων, οἱ ἦσαν, Γρηγόριος ὁ Μέγας Θεολόγος, καὶ ὁ αὐστηρὸς τῆς ἡθῆς, καὶ ἀτρόμητος τὴν καρδίαν, ὁ μέλιτος ἡδίων, τὸν λόγον, Χρυσόστομος ὁ Πάνυ, τῶν Ἀγίων καὶ Σοφῶν Πατέρων, ὁ Κορυφαῖος, ἐν τῷ, ἀπὸ τοῦ Θρόνου, τοῦ, μέχρι τῶν ἡμετέρων ἡμερῶν, ἐν τοῖς Πα-

τριαρχείαις, ὡς ἐκ θαύματος, διατηρηθέν-
τος, καὶ ὑπὸ τινος τῶν, τοῦ ἡμετέρου
Συλλόγου ἐπιτηδείων Καλλιτεχνῶν, καὶ
κομψῶς, ἐν τῷ Περιοδικῷ, γραφέντος, καὶ
σοφῶς, περιγραφέντος, ἅτε δὴ, τοῦ ἀνδρὸς
ἐκείνου, δεινοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμε-
τέρων Μνημείων, Ἀρχαιολόγου, ὄντος,
καὶ ἀρίστου Καλλιτέχνου, ὡς, ἐκτὸς τῆς
ἄλλης αὐτοῦ φιλοσόφου καὶ θεολογικῆς
σπουδῆς, καὶ ἐκ τῶν, ἐν τῇ, τῶν Ἀθηνῶν,
τῆς Καλλιτεχνίας καὶ τῶν ὠραίων τε-
χνῶν, Σχολῇ, εὐδοκίμου φοιτητοῦ, γενομέ-
νου, καὶ οὐπερ, δυστυχῶς, νῦν τοῦνομα,
τὴν ἐμὴν, διαφεύγει, γηραιὴν μνήμην.

Ἄλλ' ἐπανέλθωμεν, εἰ ἂν βούλοισθε,
Σεβάσμιοι Ἱεράρχαι, εἰς τὰ, ἐκ τῆς, εἰς
Κωνσταντινούπολιν, ἀπὸ τῆς Ρώμης, σὺν
τῇ Αὐτοκρατορίᾳ, τῆς ἀνωτάτης Ἐκκλη-
σιαστικῆς Ἀρχῆς, καταβάσεως, προξενη-
θέντα—τοῦθ' ὅπερ, οἱ τῆς Ρώμης Πάππαι,
βαρέως φέροντες, γῆν καὶ θάλατταν, ἀκα-
μάτως ἀνεκίνουν, τὰ πάντα μηχανευόμε-
νοι, ὅπως ταύτην, καταβαλόντες, τὴν
προτέραν ἀνωτάτην θρησκευτικὴν Κυριαρ-
χίαν, τὴν δεσποτικὴν, ἀναλάβωσιν, ὡς
καὶ πρότερον.

Ἄλλ' ἐν τούτῳ, τοῦ χρόνου προϊόν-
τος, καὶ τῆς Κάτω Αὐτοκρατορίας, καὶ
τῆς γηρασάσης καὶ παρχμασάσης, τὸ
κοινὸν τοῖς θνητοῖς, παθούσης, δυστύχη-
μα, τὸ τῆς ἐξαχρειώσεως καὶ καταστρο-
φῆς, καὶ τῆς μονονοῦκ ἐξοντώσεως, τῆς
καθόλου, ὡς, μετὰ τινων αἰώνων παρέλευ-
σιν, ὁσημέραι προοδεύουσης τῆς ἐξαχρειώ-
σεως καὶ διαφθορᾶς, εἰς τὸν κολοφῶνα
τῆς ἀδοξίας ἐκπέσασα ἡ Αὐτοκρατορία,
τὸν ἑσχατον τῆς ἐξαφανίσεως, ἐκπνεύσασα
στόνον, ἀπέθανε καὶ ἐκ τῆς βίβλου τῶν
ζώντων ἀπηλείφθη

Οὕτω γὰρ φιλεῖ γίνεσθαι τὰ τοῦ Κό-
σμου, ἐς αἰὲς φθαρτὰ καὶ ἐξίτηλα καὶ μο-
νονοῦκ διαβάτικα μὲν, ἐν μέρει, ὄντα,
αἰώνια δ' ἐν τῷ ὅλῳ, ὡς διαδεχόμενα ἄλ-
ληλα, ὄντα.

Καὶ ὡς τὸ ἄτομον, οὕτω, καὶ τὸ συλ-
λήβδην, τῶν ἀνθρώπων ἄθροισμα, γεννᾶ-
ται, ζῇ, ἀκμάζει καὶ, τέλος, θνήσκει, ὑφ'
ἐτέρου, διαδεχόμενον. Ταῦτόν, ἔθνεσιν ὁ-
λοκλήροις καὶ Αὐτοκρατορίαις, ἐξ ἀρχῆς

τῆς τοῦ Σύμπαντος ὑπάρξεως, ζυμβαίνει
καὶ γίγνεται . . .

Ματαίως, ὁ τῶν Θεολόγων πρώτιστος,
ὁ μέγας τοῦπίκλην, Γρηγόριος ἀπὸ τοῦ
Θρόνου, ἐφώνει : Ὡ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί !
ποῦ βαίνετε ; στήτε, σωφρονίσθητε !
αὐτάνδρος γὰρ, ἡ τῆς Ἐκκλησίας ὁλκᾶς,
ἐν τῷ χειμῶνι τῶν κοσμικῶν παθῶν
καὶ τῇ, τῶν παροίκων ναυκλήρων, ἀκη-
δία καὶ μέθῃ, τῇδε κᾶκεῖσε, κυμαινόμενοι,
σφοδρῶς, μέχρι ναυαγίου, ἀπώλοντο. Μα-
ταίως, ὁ τῶν Πατριαρχῶν, μελίρρητος
Χρυσόστομος, οὐπερ, ἐκ στόματος, μέλιτος
ἡδίων, ἐν τοῖς Αὐτοῦ λόγοις, ἔρρεεν αὐδῇ,
τὴν Αὐτοκράτειραν Εὐδοξίαν, τὴν, ἔργοις
τε καὶ λόγοις, τῆς εὐθείας καὶ κοσμίας,
παρεκτραπεῖσαν, ὁδοῦ, τῆς Ὑψηλῆς Αὐ-
τῆς θέσεως καὶ περιωπῆς, ἐπιλήσμων, αὐ-
στηρῶς, νοθετεῖν ἐτόλμα, ὁ Μακάριος, ἐπὶ
τὸ γεγαρὸν, τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Αὐτῆς,
Κάθισμα, καὶ ἀζώμα, εὐπρεπῶς, ἐπανι-
δρυθῆναι, ὁσίως, προτρέπων—ἡδ' Αὐτο-
κράτειρα, φύσει καὶ θέσει, ἀλαζῶν καὶ
ἐκδικητικῇ, ἀντὶ τοῦ, ταῖς συνήθεσι καὶ
ψυχοσωτηρίαις, τοῦ Παναγίου, ἀληθῶς,
ἐκείνου τοῦ ἡπίου Ἀρχιποιμένος, ὑπεῖξαι,
ζυμβουλαῖς, μανιωδῶς ὀργισθεῖσα, τὸν
Πατριάρχην, μακρὰν τῆς ἑδρας καὶ τοῦ
λογικοῦ Αὐτοῦ, Ποιμνίου, ὑπερόριον, ποιή-
σασα, ἀναιδῶς, κατὰ πολὺν χρόνον, ἐν τῇ,
τῆς ἐξορίας, θλίψει καὶ ἀπελπισίᾳ, γοε-
ρῶς, στενάζειν, ἠνάγκασε, μέχρις οὗ, πάλιν
ὁ αὐτοκράτωρ, καμφθεὶς κ' εὐδοκήσας
εἰς Κωνσταντινούπολιν, πρὸς τὸ πατριαρ-
χεύειν, ἐπανεκαλέσατο, ἐκεῖνον, εὐμενῶς,
καὶ τὴν καταβεβαρυμένην αὐτοῦ, καρδίαν,
ἀνεκούφισεν εὐσπλαγχνως. Δι' ὅλας ἐκεί-
νας τὰς ἐναγεῖς παρανομίας καὶ ἀντι-
χρίστους κακουργίας καὶ παρχφορὰς . . . λέγο-
μεν, ὁ Παντοκράτωρ καὶ Δίκαιος Θεὸς,
μακρὸν χρόνον, ὡς, ἐξ εὐσπλαγχνίας, εἴω-
θε, μακροθυμήσας, ἀλλὰ, τὸ ἀμεταμέλη-
τον καὶ ἄτρεπτον τῆς αὐτῶν, αὐτόχρο-
μα, πεπωρωμένης καρδίας, τέλος, δια-
γνοὺς, τὴν παντοδύναμον Αὐτοῦ χεῖρα,
ἀπὸ τῆς, μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, εὐ-
νοουμένης αὐτῶν, κεφαλῆς, ἀφείλετο, δι-
καίως, καὶ εἰς μύρι' ὅσα δεινὰ, τὴν, ἐκ
τῆς ἡδυπαθοῦς ραστώνης καὶ τῆς ἡθι-
κῆς παραλυσίας, ἐκφαλισθεῖσαν ἐκείνην

Πόλιν, καταβαλὼν, καὶ μέχρι καὶ αὐτῆς
 τῆς ὀλοκλήρου καταστροφῆς, πρὸς σωφρο-
 νισμόν, ἐτιμώρησε. Πρὶν δὲ τούτων τῶν
 οἰκτρῶν συμβαμάτων, τὰς γνώσεις μὲν δει-
 νόν τινα καὶ σοφόν, Πατριάρχην, τὸ δὲ
 ἥθος, λίαν ἰσχυρογνώμονα καὶ τραχύν, τὸν
 πολὺν Φώτιον, ὁ Μέγας καὶ Δίκαιος, κατὰ
 τὰς ἀνεξιχνιάστους τοῖς θνητοῖς, βουλάς
 καὶ γνώμας, διὰ τῆς ρητορικῆς αὐτοῦ
 τῆς ἀκαταμαχῆτου καὶ τῆς ἐνθέου προ-
 τροπῆς, κατὰ τοῦ, ἐκ τῆς, εἰς τὴν νέαν
 Ρώμην, ἐκ τῆς ἀρχαίας καὶ πρωτοθρόνου
 Ρώμης, τῆς ἀνωτάτης ἐκκλησιαστικῆς
 Ἀρχῆς, σὺν τῇ Αὐτοκρατορικῇ, διὰ τοῦ
 νεοφωτίστου, Μεγάλου Κωνσταντίνου τοῦ
 Α', μετατρόπου μεταβάσεως, τοῦ, ἐπὶ τῷ
 μεγάλῳ ἐκείνῳ συμβάματι, τὸ φύσει ἀρ-
 χικὸν καὶ αὐθαίρετον τοῦ ἀγερώχου φρο-
 νήματος ἐκείνου, ἐγκαρδίως, κάρτα πλη-
 χθέντος, καθότι, μάλιστα, τὸν Πατριάρχην
 καὶ Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως,
 ἀντιμετώπως τῷ Ἀγίῳ Πατρὶ καὶ ἄκρῳ
 Ποντίφηκι, τῷ, ἀπὸ τοῦ πρωτοκλήτου Ἀ-
 ποστόλου Πέτρου, τοῦ πρώτου τῆς Ρώμης
 Ἀρχιερέως, μετὰ Χριστὸν, τὸν ὄντως,
 Ἄκρον Ἀρχιερέα καὶ Βασιλέα, τὰς τε
 κλεῖς τοῦ Παραδείσου καὶ τὴν Ἀρχιερω-
 σύνην καὶ τὴν λοιπὴν παντοκράτορα Ἀρ-
 χὴν, τὴν τε κληρικὴν καὶ τὴν λαϊκὴν, ἀ-
 πανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης *orbi et urbi*,
 ὡς κληρονομίαν, θεῖα βουλήσει καὶ
 χάριτ' ἀναλαβόντος, καὶ πανταχοῦ
 τῆς Χριστιανικῆς Οἰκουμένης, ὡς τοι-
 οῦτος, πανδῆμως, ἀναγνωρισθέντος καὶ
 δεσπόζοντος, διὰ τὴν αἰφνίδιον ἐκείνην,
 ριζικὴν τοῦ ἀρχῆθεν καθεστῶτος, ἀλλεξά-
 λου γενομένου καὶ ἐπὶ τῇ, ὑπὸ τοῦ Αὐτο-
 κράτορος Αὐτοῦ, τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Κων-
 σταντινουπόλεως, τοῦς, τοῦ Σοφωτάτου καὶ
 θειοτάτου καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου,
 παμπώδεις τίτλους καὶ ἐξαιρέτους προνο-
 μίας, ἀφειδίως, χορηγηθέντας, ὡς ἀντιμε-
 τώπους δῆθεν τῶν τοῦ Ἄκρου τῆς Ρώμης
 Ἀρχιερέως, τοῦ χθὲς καὶ πρόην μὲν Μο-
 νοκράτορος, ἐν τῇ καθόλου Χριστιανωσύνῃ,
 νῦν δὲ, διὰ τῆς μετατροπῆς, τὸν Ἀρχιε-
 ρέα Κωνσταντινουπόλεως, τὸν, τοῦ Πάπα
 Ρώμης, δευτερόθρονον, τὴν τάξιν καὶ τὴν
 θέσιν, σχεδόν, ἰσότημον, πρὸς ἐλπίδα, γε-
 νόμενον, ἐξοργισθέντα, κάπως, μέχρι τινος,

δικαίως, εἰς ἀδιάλλακτον τῶν δύο Ἐκκλη-
 σιῶν, διάστασιν καὶ ἔχθραν, μοιραίως μὲν,
 τὸ φαινόμενον, θεῖα δ' ἐπιπνοία, τὴν βιά-
 σιν, προὔτρέψατο, ὁ, κατὰ τοῦτο, ἀντί-
 χριστος Πάππας, ἐπειδὴ ὁ πρᾶς Χριστὸς,
 οὗ, ὁ ἐπὶ τῆς Γῆς, διάδοχος, σεμνύνεται,
 εἶναι ὁ, κατὰ καιρὸν, Πάππας Ρώμης,
 μόνον, τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν, πρὸς ἀλλή-
 λους, ἀγάπην, καὶ οὐχὶ τὴν διχόνοιαν
 καὶ τὸ μῖσος, τοὺς ἀνθρώπους, καὶ αὐτὸς
 ἐκεῖνος καὶ, εἰς οὐρανὸν ἀναβάς, διὰ τῶν
 πανσόφων μαθητῶν αὐτοῦ, τῶν Ἀποστόλων *ἐτίδασεν*.

Ἐκ τούτων δ' ἀπάντων καὶ μυρίων ἄλ-
 λων, ἃ, ἐπιλείψαι τ' ἂν μ' ὁ χρόνος, διη-
 γούμενον, ἄλλως τ' ἀπάντων τούτων, πα-
 σιγνώστων ὄντων, τὸ φρικτὸν, τὸ μέγα ἐ-
 κεῖνο, τὸ μυρίων κακῶν τῇ ὀρθοδόξῳ Ἐκ-
 κλησίᾳ καὶ τῷ αὐτῆς πληρώματι, πρωταί-
 τιον, Σχίσμα, ἐγένετο, τὸ, ἐκ τῆς αἰφνιδίου
 ἐκείνης, τῆς καθόλου Αὐτοκρατορικῆς καὶ
 τῆς ἀνωτάτης ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς, με-
 ταστάσεως, φρικτὸν ἐκεῖνο γεννηθὲν, μεταξὺ
 δύο ἀδελφῶν λαῶν, τῶν μέχρις ἐκείνης
 τῆς πανολέθρου ἐποχῆς ἐν ἁρμονίᾳ, ἐν Χρι-
 στῷ, συμβιούντων, καὶ, κατὰ Χριστὸν, ἀ-
 γαπώντων ἀλλήλους, τὸ, μέχρι καὶ αὐτῆς
 τῆς Μεγάλης τοῦ Βυζαντίου, ὀλοκλήρου,
 ἀνεπιστρεπτει, καταστροφῆς !

Τοιαῦτα δ' ἄλλα, ἄλλα πολλῶ, μείω,
 καὶ πρὸς τὸ φοβερὸν σχίσμα, οὐδόλως ἐ-
 κεῖνο, μεταξὺ Δύσεως καὶ Ανατολῆς συγ-
 κριτέον, καὶ ἐπὶ τῶν ἡμετέρων δυστυχῶν
 ἡμερῶν, οἰκτρῶς ξυνέβη, μεταξὺ ἡμῶν,
 καὶ τῶν, χθὲς καὶ πρόην μὲν ὑφ' ἡμῶν
 ἐπικαλουμένων ἀδελφῶν, Βουλγάρων, νῦν δὲ
 ἀσπόνδων, ἐκ τοῦ βιαίου καὶ οὐδόλως δε-
 δικαιολογημένου, κατὰ τοὺς κανόνας τῆς
 Ἀποστολικῆς τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ
 Ἐκκλησίας, ἐχθρῶν καὶ ἀδιαλλάκτων πρὸς
 ἡμᾶς πολεμίων, ὡς δὴ, τῆς μεταξὺ ἀδελ-
 φῶν, ἔχθρας, πολλῶ, πάσης, ἄλλης, μετα-
 ξὺ ἀδελφῶν, ἔχθρας καὶ ἀπεχθείας, δεινο-
 τέρας γιγνομένης, κατὰ τὰ ἀποτελέσματα.

Ἡ δὲ τοῦ Χωρισμοῦ τῶν δύο
 Ἐκκλησιῶν τούτων ἀπ' ἀλλήλων, οὐδὲν
 ἔχουσα τὸ δογματικὸν αἷτιον, ὡς, μόνον,
 ἐκ τῆς ἀπὸ τοῦ, ἀπὸ τῆς Κυριάρχου Ἀρ-
 χῆς, βία, γενομένου χωρισμοῦ καὶ συνε-
 πῶς, διοικητικῆς οὐσῆς, τὸ ἄνω ρηθὲν
 βουλγαρικὸν σχίσμα, οὐδένα εἶχε τῆς

ὑπάρξεως, λόγον, ὡς τούτου, ἐξ ἀκραίφνου
φυλετισμοῦ, ὡς κατηγορήθη, οὐδόλως
προῆλθεν, ὡς τούτου μηδόλως, ὑφισταμέ-
νου, καὶ οὐ γενομένου ἐκείνου, εἰ μὴ, ὡς,
καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς ὀρθοδόξοις Ἐκκλη-
σίαις, ταῖς μὴ ἀπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρό-
νου, ἐξαρτωμέναις, ἀλλὰ μόνον, μετὰ τῆς
πρωτογανοῦς ἐκείνης, τῶν ὀρθοδόξων, τῆς,
τὰ πρῶτα φερούσης ἐκκλησίας, δογματι-
κῶς, ἀδικασπᾶστως, εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα
ἐνούμεναι, οὕτως ὡς διοικούμεναι, ὑπάρχουσι
καὶ αἱ λοιπαὶ τῶν μὴ Ρωμαίων, ἐκκλη-
σιῶν τῶν Ὀρθοδόξων, Ἐκκλησίαι, ἐν τε
Ρωσσίᾳ, καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Ρουμανίᾳ
καὶ ἐν Σερβίᾳ, καὶ ἐν τῇ αὐτονόμῳ τοῦ
Μαυροβουνίου, ἡγεμονείᾳ καὶ ὁπουδήποτ' ἂν
εἴη, πολιτικῶς καὶ διοικητικῶς, ἐτέρᾳ,
ὑπεικουσᾷ Ἀρχῇ, ὀρθοδόξος ἀλλοδαπὴ
Ἐκκλησία, ὡς, ἐν Karlowitz καὶ ἐν Βοσ-
νίᾳ, καὶ Ἐρτζεγοβίᾳ, νῦν, ταῖς, τῷ Αὐτοκρά-
τορι τῆς Αὐстро-Οὐγγαρίας, πολιτικῶς,
ὑπεικούσαις, Ἐκκλησίαις, φιλεῖ γίνεσθαι,
κατὰ νόμον καὶ ἔθος. Ἐλεύσεται δ' ἡμᾶρ,
καὶ νῦν, ἴσως, ἐστὶ, καθ' ὃ, ἅπαντα ταῦ-
τα, συνοδικῶς, εὐκρινισθέντα, τῶν παθῶν,
ὑπὸ τοῦ πικρῆς χρόνου, κατευνα-
σθέντων ἐπικυρωθήσονται, τὰ κακῶς
ἔχοντα, καὶ οἱ φίλοι ὁμόδοξοι Βούλγαροι,
τοῦ νόματος τοῦ ἀποτροπαίου ἀσχισματι-
κοῖν, αἰσίως, ὡς τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ,
κατὰ τὰ, τοῦ θεμελιωτοῦ, τοῦ θεανθρώπου
καὶ ἀδικαιρέτου Θεοῦ, τοῦ, τὰ θεῖα καὶ
ιερά ἡμῶν δόγματα, πανσόφως καὶ πανα-
γίως ἰδρύσαντος, ἐμπρέπει, ἀπαλλαχθέντες,
εἰς τὴν, τῆς ὁμοδοξίας, ἀδικαίρετον ποί-
μνην, καὶ τὴν ἀρχαίαν ὁμόνοιαν καὶ χρι-
στιανικὴν ἀδελφικὴν ἀγάπην ἐπανέλθωσιν.
ἀλλὰ, πρὸς τοῦτο, δέον αὐτοὺς τοὺς Βουλ-
γάρους, τὰ πρῶτα βήματα ποιῆσαι, καὶ
τότε, πεποιθᾶμεν, τὴν φιλόστοργον μητέ-
ρα, Μεγάλην Ἐκκλησίαν, τὰ μηδόλως
ἀποπλανηθέντα αὐτῆς τέκνα, ἐν ταῖς ἀγ-
κάλαις αὐτῆς, ἡδέως καὶ σπυγερῶς, περι-
πτύξασθαι, καὶ φιλοστόργως ἀγαπῆσαι.

Καὶ περὶ τούτων μὲν ἄλλας σύγνωντε
δὲ, σεβαστοὶ Ἱεράρχαι, τὴν, ἐκ προοιμίων,
μακρηγορίαν μου ταύτην, τὴν, ἐνίοις, τῶν,
τὸ αἶτιον ταύτης, ἀγνοούντων, ὡς ἐπαχθῆς,
γέροντος, πολυλογίας, νομισθεῖσα, ἀποσκο-
παισθήσεται ἴσως, ἐν δυσωπίᾳ. Τὸ δ' αἶ-

τιον ταύτης ἔστι, πρῶτον ὁ διακαῆς ἐμὸς,
πρὸς τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν ζῆλος, καὶ ἡ,
πρὸς τοὺς, ἐν Χριστῷ, ἀδελφοὺς, ἐνδόμυ-
χός μου εἰλικρινὴς ἀγάπη καὶ ἀφοσίωσις.
δεύτερον δ' ἡ, ἐξ ἀνάγκης, ἀπὸ τῶν ἐθνι-
κῶν πραγμάτων καὶ ἐκκλησιαστικῶν
συσκέψεων, ἀπομάκρυνσίς μου, πρόσθε
δὲ καὶ τὴν τελείαν, εὐκαιρίαν, ἔλλει-
ψιν, τοῦ, τὰς σμικρὰς μου καὶ τα-
πεινὰς ἰδέας καὶ τὴν, περὶ τῶν τυχόν,
τῷ Ἐθνεί καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ συμβαι-
νουσῶν ἀντιζῶν περιστάσεων καὶ δυσ-
πραγίῶν, τὴν ταπεινὴν ἐμὴν γνώμην, φι-
λόχριστον γεραρὸν ἄθροισμα, εὐσεβάστως,
ὑποβάλλειν, παρρησίᾳ, ὅπως καὶ, τυχόν,
θεραπεία τις, ἐν τοῖς κακῶς ἔχουσι, προσ-
γένηται, ἵνα, τοῦλάχιστον, ἐὰν οὐκ ἄλλο
τι, τὴν ἐμὴν καθησυχάσω, ταραχθεῖσιν,
συνείδησιν.

Ἀλλὰ δεῦτε, σεβαστὸν ἀκροατήριον,
εἰς τὸ προκείμενον τοῦ λόγου μου ἐπανέλ-
θωμεν, τέλος, μετὰ τοσούτου χρόνου σπα-
τάλην, ὅς, ὑμῖν λίαν τίμιος ἐστίν, ἐν τῇ
ἀρχῇ ἡδὴ, τοῦ λόγου τύχη καὶ βουλήσει,
ἐπεισοδίων, παρειαχθέντων μὲν, ὅλων,
ἔξω τῆς ἀσχολούσης με ὑποθέσεως, ἐνίοις δ',
ἐπαχθῶν καὶ ὅλως, περιττῶν, ἴσως, φαι-
νομένων, ὅφρα, ~~καὶ~~ τοῦ, εἰς τὸ μέσον το-
σούτου καὶ τηλικούτου Ὀμίλου, ἐμὲ, ἐγ-
γράφως παρυστῆναι τολμῆσαι, σοβαρόν
~~καὶ~~ τὸ αἶτιον ἐστίν, ἀποδειχθῇ.

Οὐδεὶς δ' ἂν ἀγνοεῖ, τὸ, ἐνταῦθά τε
καὶ ἐν Ἀθήναις, ἐκ, τοῦ, τοῦ πολυχρότου
παραινόμου, δι' ἐπαγωγῆς, ὡς φημίζεται,
ἀνηλίκων, ἐκ, τοῦ Παρθεναγωγείου τοῦ
Ἀγγλικοῦ, τῶν ὀρφανῶν κορασίων, ἐν ᾧ,
παιδεύομεναι, διητῶντο, δύο ἀδελφαί,
μικρὰς ἡλικίας, ὀρφαναί, ὧν, μέλιστα,
ἀτυχῆς, ἦν, ἡ ἐτέρα τοῦ μακαρίτου Γεωρ-
γιάδου, ὀρφανῆ, μήτρός τε καὶ πατρὸς,
κόρη, ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ κηδεμόνος, ἀδελφοῦ τοῦ
Κου Δρος τῆς Ἰατρικῆς, τοῦ δολοφονοῦ καὶ
παισιγνώστου, ἐμπείρου χειρουργοῦ Σεβα-
στοπούλου, στυγερᾷ ἀπάτη, καὶ διὰ πλα-
στογραφίας, τὴν ἀξιότιμον, τοῦ Παρθεν-
αγωγείου, Καν Διευθύντριαν, πρωτοφανῶς,
παρ' ἡμῖν, τεχνευθείσης, φανακισάσης, καὶ
τὴν ἀδελφὴν τοῦ, τὴν κόρην, ἀκαίρως, τοῦ
Παρθεναγωγείου, ἐν ᾧ αὐστήσῃ πειθαρχία
καὶ τάξις, τὴν ἡλικίαν, κυριεύει, ἐξελθῆναι, ὡς

δῆθεν, ὑπὸ τοῦ Κηδεμόνος, δι' οἰκιακὴν
τινα κατεπείγουσαν ὑπόθεσιν, εἰς τὸν αὐ-
τοῦ οἶκον, προσκαλοῦντος.

Ταῦτα πάντα, καὶ ὡς πλεῖστα ἄλλα
δ', ὡς, ἐκ τοῦ στενοῦ τοῦ χρόνου τε καὶ
τοῦ χώρου, ἐνταῦθα, ἀποσιωπητέα, τὰ,
καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς, τῆς Πόλεως ἀγυαῖς,
καὶ τῇ ἀγορᾷ καὶ ταῖς Ἐκκλησίαις καὶ
αὐταῖς ταῖς δημόδεσι λέσχαις, καὶ κα-
πηλείοις, ὡς παροιμιώδη, λεγόμενα καὶ
φημιζόμενα, λέγομεν, τίς οὐκ, ἄν, ὡς αὐ-
τόπτης καὶ αὐτήκοος, μάρτυς, ἀκριβῶς
καὶ λεπτομερῶς, ταῦτα πάντα, ἀκριβῶς,
εἰδείη; ἀλλ' ἴνα, ἐλλόγως, εἰς τὸ δ', βού-
λομαι, καταλαβέω συμπέρασμα, σύγγνω-
τέ μοι, Ἅγιοι καὶ Σεβάσμιοι Ἀρχιερεῖς
καὶ Κύριοι, Σύμβουλοι, τὰ συμβάδντα, συνο-
ψισκμένῳ, τὸ τυχοδιωκτικὸν στυγερόν ἐ-
κεῖνο σύμβημα, ἐνώπιον ὑμῶν, εὐθαρσῶς,
ἀφηγήσασθαι.

Καὶ ἡ μὲν δυστυχὴς μὲν, ἐν τῇ πε-
ριστάσει ταύτῃ, ἄλλως δ' εὐτυχὴς,
διὰ τὸν, ἐκ τῆς πατρικῆς μελλούσης
κληρονομίας, ἀσφαλῆ καὶ οὐκ εὐκα-
ταφρόνητον, προσδοκώμενον, πλοῦτον, ἐνε-
κέκλειστο, ἐν τῷ Ἀγγλικῷ Παρθενάγω-
γείῳ, Χριστιανικῶς τε καὶ εὐσχήμως, ἐκ-
παιδευομένη· ἐστὶ δ' ἡ κόρη, λίαν ἀθῶα
καὶ ὅλως ἄπειρος, τὸ 13ον τῆς ἡλικίας ἔ-
τος, μόλις, ἄγουσα.

Ἐτυχε δὲ, καὶ τις τριακονταέτης νέος,
ἀξιοτίμου καὶ εὐπόρου οἰκογενείας τόκος,
ἐξ Ἀθηναίων, μόλις ἀπάρας, καὶ πάραυτα,
ἄμ' ἐνταῦθ', ἀφικόμενος, τοῦ, ἐν Κων)πό-
λει Βασιλικοῦ Προξενείου, Γραμματεὺς, ὁ-
νομασθεὶς, τοῦνομα, Βερενίκης, Κυρίαν τι-
να, πνεύματος μὲν ἐκδικητικοῦ καὶ ἄλ-
λου, ὡς πλείστου, ἐμπλεων, τῆς δὲ, τῶν,
παρ' ἡμῖν, ἐμποροτραπεζιτῶν, ἀνωτέρας
περιωπῆς, Μέλος ἀγλαόν, τυγχάνουσα,
τᾶλλα δὲ, πολυπράγμονα, καὶ ἐν ταῖς,
τῆς Περσίας, ἐσπεριναῖς ὁμιλίαις καὶ ταῖς
θεριναῖς διαχύσεσιν, ἐν ταῖς νήσοις τῶν
Μακάρων — Πριγκιπέων, διὰ τὸ ἔξοχον
αὐτῆς πνεῦμα, τὸ εὐτράπελον τῶν τρόπων
τῆς καὶ τὴν λοιπὴν κοσμίαν συμπεριφο-
ρὰν τῆς, λίαν περιζήτητον, ἔτυχε, λέγο-
μεν, ὁ ἄνω ρηθείς, μόλις, ἐνταῦθα ἐπιδή-
μήσας, νέος, καὶ ἐν τῷ ἄμα, Γραμματεὺς
τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου, ἐκλεγείς, τὴν,

πρὸ σμικροῦ, ἀκροθιγῶς, περιγραφεῖσαν
Κυρίαν, γνωρῆσαι, τὴν οἰκίαν τοῦ εὐγε-
νοῦς ἐμπόρου, θαυμάζειν, οὕτως ὥστε, ἐν-
τὸς ὀλίγων ἡμερῶν, ὡς ἀρχαῖος, τῆς ἐ-
ξιοτίμου ἐκεῖνης, Ἑλληνικῆς τοῦ Πέραν,
οἰκογενείας, φίλος νομιζόμενος, λίαν φιλο-
φρόνως, ἐφιλοξενεῖτο· ἐστὶ γὰρ ὁ νέος,
λίαν νουνεχῆς, καλὸς τὴν ὄψιν, καὶ τοὺς
τρόπους εὐάρεστος, τᾶλλα δ', ἄριστος
καλλιτέχνης μουσικὸς, καὶ, περιστάσεως
τυχούσης, καὶ τῆς Τερψιχόρης, ἄριστος
πρακτικὸς ὁπαδὸς, τᾶλλα δὲ, εὐπόρου τε
καὶ εὐυπολήπτου, ἐν Ἀθήναις, πατὴρ,
γόνος τυγχάνων, ἀρίστης ἀγωγῆς καὶ
παιδείας μέτοχος, τοῦ πατρὸς, τῶν, τὰ
μάλιστα δεινῶν, ἐμπείρων τε καὶ ἀνεπι-
λήπτου τιμιότητος καὶ εὐθύτητος, τῆς
Νεμέσεως, θιασωτῶν καὶ τὸ, τοῦ Δικηγό-
ρου ἐπάγγελμα, ἰδίᾳ ἀσκοῦντος, εὐφήμως
καὶ περιδόξως πάνυ, ἐν τῇ τῆς Ἑλλάδος,
Πρωτεύουσῃ, ἐνδημοῦντος.

Εἰς δὲ Κων)πολιν, ἀπάρας, ἐν ἧ, ὡς ἔ-
φημεν, ἀνωτέρω, φάντες, ὑπὸ τῆς, Κίρκης
δίκεν, πολυπλόκου νεωτέρας, παρ' ἡμῖν,
Μαγίσσης ἐκεῖνης, τῆς, τὸν τοιοῦτον, οὐκ
εὐκαταφρόνητον γάμον, ἀπατηλῶς, προ-
τεινάσης, πρὸς τὸ, κατὰ τῶν λοιπῶν τῆς
νεκνίδος συγγενῶν, ἐνεργῆσαι, καὶ αὐτὴν
μόνην, ὡς πρὸς μητρὸς θεῖαν αὐτῆς, προ-
στάτιδα καὶ αὐτογνώμονα κηδεμόνα, αὐ-
τοσχεδιασθῆναι, ἀμφοτέρων τῶν ὀρφανῶν
κορασίων, καὶ τὸν, Κύριον, Σεβαστόπουλον,
καὶ τὸν, θεῖον, καὶ νομίμως, ὑπὸ τῶν λοι-
πῶν συγγενῶν, Κηδεμόνα, ἐκλεγέντα,
οὐκ οἶδα, τίνι νόμῳ, ἐξοστρακίσαι, οὐ-
τως, ὡς, ποτ', ἐν Ἀθήναις, τὸν Ἀριστεί-
δην, διὰ τὸ, ἐκεῖνον, τοῦπικλιν, Δίκακιον,
πανδύμῳ, καλούμενον, ἐξωστράκισεν, ὁ
δῆμος, καὶ εἰς ἀφυγίαν, κατὰ τὸν τό-
τε, ἐκεῖ, τῆς ἰσότητος, νόμον, καὶ μετα-
ξὺ τῶν πολιτῶν, πάσης ἀντιπολιτιστικῆς,
τῷ, τῆς ἰσότητος αἰσθήματι ἐκείνων, ἀν-
τιβαινούσης, ὑπεροχῆς, πρὸς τὸ ἀποφυγεῖν.

Καὶ ὁ μὲν κλεπταῖος ἐκεῖνος γάμος,
ἐν τῷ αὐτῷ, τελεῖσθαι, τῆς κόρης ἐρω-
τηθείσης, ὡς εἰκὸς, παρὰ τοῦ αὐτοσχεδίου,
καὶ ἐν τῷ νεαροῦ Νυμφίου, ἐπὶ πα-
ρουσίᾳ τῆς σεβαστῆς καλοκράτου θεῖας,
εἰ, τούτῳ συζευχθῆναι, ὀρέγεται, καὶ πά-
ραυτα, ἐκθύμῳ, πάνυ, τῆς ἐρωτηθείσης

ἐκφωνησάσης ἄνευ οὐδενὸς δισταγμοῦ, γε-
γωνεῖα τῇ φωνῇ, τὸ Ναί ! κρύφα, εἰς τὸ
οὐς ἐκείνης ψιθυρισάσης, ὅτι, τοσοῦτω
μᾶλλον, περιχαρῶς, εἰς τὸν γάμον τοῦτον, ἢ
λιπαρὰ χθαμαλὴ νεῖνις, συγκατένευσεν ὅσον,
τὴν ἐπαύριον, χρεωστοῦσα, ἐν τῇ κριθμητικῇ,
ὑπὸ τοῦ, τῶν Μαθηματικῶν, τῆς Σχολῆς, Κα-
θηγητοῦ, λίαν αὐστηροῦ ὄντος, ἐπὶ τῶν
κλασμάτων τῶν συμμιγῶν τῆς κριθμητι-
κῆς, ἐξετασθῆναι, καὶ, κριθμητικοῦ νοῦ,
ἀποροῦσε, καὶ ἐκ τούτου, ἐν τῇ, τῶν ἀ-
ριθμῶν ἐπιστήμῃ, λίαν ἀδοκῶς, οὔσης, διὰ
τῆς εὐκαίρου ταύτης περιστάσεως, καὶ
τῆς δυσαρέστου ταύτης δοκιμασίας, καὶ
τῶν, τοῦ Καθηγητοῦ, ἐλέγχων, εὐχερῶς τε
καὶ προσφόρως, οὕτως ἀπαλλαττομένη,
χαρὰν ἔχαιρεν ἀμύθητον, ὑπερέκειν ἢ
σκεπτικὴ νεῖνις, καὶ οὕτως, ἔτι μᾶλλον
εὐχαρίστως, τὸν προταθέντα γάμον, δέ-
χεσθαι, ἐβεβαίωσεν, ὑπομειδιῶσα, κομψῶς.
Καὶ ταῦτα μὲν οὕτω συνέβη.

Πρὶν δὲ ἢ, εἰς τὴν οὐσίαν τῆς ἀποφρά-
δος ταύτης ὑποθέσεως, ἂν ἐμβαστεύσοιμεν,
ἐπιτραπήτω ἡμῖν, ἀνεκτικῶς μου ἀκροα-
ταί, ἕτερόν τινα, ἐνηλίκων, μὲν, θρησκευ-
τικῶς δὲ, παράνομον, γάμον, κατὰ σύγ-
κρισιν καὶ πρὸς ἀπόδειξιν, ὅτι διάφορα,
τοιούτων παρὰ νόμων γάμων, εἶδη, παρ'
ἡμῖν, ἀρχῆθεν, ἔστιν ὅτε, συμβαίνουσι
ὥς μὴ ὤφειλε καὶ ὥς, παρὰ τοῖς λοιποῖς
ἀλλοδόξοις Χριστιανοῖς, οὐτ' ἐνταῦθα, οὐθ'
ἀπανταχοῦ τῆς τ' Εὐρώπης καὶ αὐτῆς
τῆς ἀντιπώρου Ἀτλαντίδος, οὐδέποτε, οὐ-
δαμοῦ, οὐδαμῇ ποτε, συμβαίνουσι
. . . . Ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἡδὴ φθινοῦσης Ἑκα-
τονταετηρίδος, ὅτε χριστιανῶν ὀρθοδόξων
παῖδες, οὐκέτι, ὅλως ἐκφραγιζόμενοι, τὸν,
ἐν Εὐρώπῃ, κακῶς ἔχοντα πολιτισμὸν, ὡς
τὰ ἀλλότρια ὅθνια ἦθη καὶ ἔθιμα, ἤττον
ἢ οἱ τανῦν, οἱ ἡμέτεροι, ψιττακοῦ δίκην,
μιμεῖσθαι, ἐσεμνύνοντο οἱ δέιλαιοι, ἀλλὰ
καὶ ταντουρίων, χρῆσιν ἐποιοῦντο χειμῶνος
ῥα, ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἐπὶ, αὐτοῦ φαλίδων
ἀνακλιντήρων, ἀπαλῶς, ἐκάθηντο, ἀνακεί-
μενοι καὶ, πρὸς φωτισμὸν, τὰς ἐσπέρας ἀ-
λειμματοκηρίων τῆς Βάρνης, χρῆσιν ἐ-
ποιοῦντο, καὶ πρὸς ἐσπερινὴν διάχυσιν, ὁ-
πώρας χειμωνιακῆς, καὶ τῶν ἐσπερίδων,
τοὺς ἀγλαοὺς καρπούς, καὶ πέντε παράδων
τριπύλιον καὶ κανδρύλλιον καὶ κιστὶλ-

λιον, τὰ, ἰσπανῶν, χαρτοπαίγνια, τὴν
χαρτοσίαν, εὐθύμως παίζοντες καὶ τῶν ὁ-
πώρων γευόμενοι, ἀρίστως καὶ εὐθύμως,
διεσκέδαζον, οἱ μακάριοι, ἄνευ πολλῶν δα-
πανῶν, ὡς τὴν σήμερον, κατὰ τὸν νεώτε-
ρον Εὐρωπαϊκὸν συρμὸν, φιλεῖ, παρ' ἡμῖν
γίγνεσθαι, ἐν σκέψει καὶ μελαγχολίᾳ, διὰ
τὸ ἐσχεῖ ἀνεπαρκῆς τῶν προσόδων, ἐκ τῆς
πολυτελείας. Ἄλλ' εἰς τὸ προκείμενον, ἐ-
πανέλθωμεν !

Κατὰ τὸ 1824ον περίπου σωτήριον ἔτος
τῶν Φαναριωτῶν τις, οὗ τοῦνομα, τοῖς
πρεσβυτέροις ὑμῶν, ὡς γνωστὸν, ἀποσιωπῶ,
εἰς τὸ ἀνώτατον τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας
ἀξίωμα, τὸ, τοῦ πρώτου τῆς πρώτης Πέν-
τάδος, τὸ, τοῦ αὐτοῦ Μεγάλου Λογοθέτης, ἀρχῆ-
θεν ἐπικαλούμενον, οὗ, ἡ σημαντικὴ ἐπί-
σημος λειτουργία ἦν καὶ, μέχρι τῆς σή-
μερον, ἀκολουθεῖ οὕσα, τὸ, ἐν τοῖς, τῶν
νεωστῇ, ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ
Οἰκουμενικοῦ, ἐπὶ κεφαλῆς, κατὰ καιρὸν,
Πατριάρχου, ἐκλεγομένων καὶ ἐπικυρουμέ-
νων Ἀγίων Ἀρχιερέων, καὶ τὸν Ἀρχοντα
Μέγαν Λογοθέτην, πρὸς ἐπικύρωσιν, ἐν τά-
ξει συμβολαιογράφου, κατὰ τὴν περίπτω-
σιν μόνον, ταύτην, ἐπισήμως, ὑπογράφε-
σθαι καὶ πρὸς τούτοις, ἐς αἶν, ἐν τοῖς,
περὶ τοῦ Ἐθνους καὶ τῆς Μεγάλης τοῦ
Χριστοῦ Ἐκκλησίας, συγκροτούμενοις συμ-
βουλίαις, ἐν τοῖς πρώτοις παριστᾶναι, πα-
ρακαθέζεσθαι, συσκέπτεσθαι, τὴν ἐαυτοῦ,
ἀποφαινόμενον, ἐν τοῖς πρώτοις, γνώμην,
ψηφίζειν καὶ τοῖς ψηφισθεῖσιν, ἐπιψηφί-
ζειν, καὶ τέλος, ἐν ταῖς, μετὰ τῆς Αὐ-
λῆς καὶ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, . . . τὰς τοῦ Πα-
τριάρχου, γνώμας, αἰτήσεις καὶ δεήσεις,
μεταβιβάζειν, ἀντ' αὐτοῦ, ἐκεῖσε, δια-
πραγματεύεσθαι, καὶ τὰς Αὐτοκρατορικὰς
ἀποφάσεις, βουλὰς καὶ διατάξεις, τῷ Πα-
τριάρχῃ καὶ τῇ Συνόδῳ μετακομίζειν.
Τὸ ὑψηλὸν τοῦτο λαϊκο-κληρικὸν ἀξίωμα,
ἀναδεξάμενος, Δάμιον κακῶ χρησάμενος,
ὁ ἄνω ρηθεὶς εὐπατρίδης, μοιραίως, τῆς
πρώτης αὐτοῦ ἐξαδέλφης, παρὰ τοὺς κα-
νόνους τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸν ἀντίον τοῦ
ἱεροῦ διέποντος, τοὺς ὀρθοδόξους νόμου,
ἐρασθεὶς ἐμμανῶς, ὁ ἐρωτόληπτος Νεα-
νίας, λάθρα, τυχὼν τινος παρκανομῶν-
τος, ἀσυνειδήτως, ἱερέως, ἀνοσίῳ εὐ-
λογίᾳ καὶ ἱερουργίᾳ βεβήλω, γάμφ ἀνό-

μω, τῇ Ἐρωμένη αὐτοῦ, συνήφθη ὁ δει-
λαιος.

Ἀλλὰ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκ-
κλησίας, τῆς, ὡς εὐλαβῶς, τῶν ἐκκλη-
σιαστικῶν ἀγίων Κανόνων καὶ τάξεων, ἀ-
γρύπνου ἐπόπτου καὶ τηρητοῦ, διὰ τὴν
παρὰνομίαν ταύτην, αὐστηρῶς ἐτιμώρησε
τὸν παραβάτην, τὸν, ὡς ἐκ τῆς, ἐν τοῖς
Πατριαρχείοις, ὑψηλῆς καὶ ἱερᾶς αὐτοῦ
θέσεως, τοσοῦτω, μᾶλλον, ἐπιληψίμου καὶ
καταδικαστέου, αὐστηρότερον, διὰ τινὰ
χρόνον, ἐκεῖνον, ἀποσυνάγωγον, ἐπισή-
μως, κηρυξαμένη, τῆς ἀρχῆς, αὐτὸν, ὡς
εἰκὸς, διὰ παντὸς, ἐπαύσατο, πάραυτα.

Καὶ ταῦτα μὲν οὕτω, ἀπ' ἀρχῆς ξυμ-
βαίνειν, εἶθ' ἡμῖν. Ἰδῶμεν δὲ,
ὅποῖα, καὶ εἰς τὸν μετέπειτα χρόνον, μέ-
χρι τῶν τελευταίων τῆς ἡμετέρας ἐποχῆς,
συνέβαινε καὶ συμβαίνει.

Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι, ἀντὶ διορθώσεως, ἐπὶ
τὰ χεῖρω μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς ἡθικῆς ὀλο-
τελῶς ἐξαχρειώσεως, τὰ πάντα, κατὰ
κρημνὸν, πεσόντα, προβαίνει, οὐκ ἂν σφά-
λοιμεν.

Ἐφθήμεν ἀνωτέρω φάντες, ὅποῖα τινὰ
αἰσχυρὰ καὶ παρὰνομα, χθιζὰ καὶ πρῶην,
τὰ τῆς ἀτυχοῦς ὀρφανῆς Γεωργιάδου ἐ-
κείνης, ἐν πλήρει ὀρθοδοξίᾳ, παρ' ἡμῖν
τοῖς, ἐπὶ τοῖς θρησκευτικοῖς καὶ ἐννόμῳ
ὀρθοφροσύνῃ, σεμνυνομένοις, ἐγένετο.

Σκοπήσωμεν δὲ, ὅσον τάχιστα, ἵνα μὴ,
τοῦ κακοῦ, χρονίου ἀπαξ, ἐκ τῆς ἡμῶν
ρχθύμου καὶ νωχελοῦς ἀσυγγνώστου ἀμε-
λείας γενομένου καὶ τοῦ διασῆμου, ἐπὶ
τοῖς παρὰνόμοις, διὰ δωροδοκίας, γάμοις
γενομένου, ἐν Γαλατῇ, Παππᾷ-Κοκκίνου,
τοῦ, Θεῖα εὐδοκίᾳ, εἰς Ἄδου, καταβάν-
τος, καὶ ἐκεῖ τὰ ἐπίχειρα τῆς ἀνευδότητος
αὐτοῦ κακίας πεισομένου, καὶ, ὡς εἰκὸς,
ἄνω, δίκην δώσοντος, τίνι τρόπῳ καὶ
πῶς, ἂν τὴν ριζικὴν τῆς ἡθικῆς ταύτης
νόσου καὶ ψυχικῆς στρεβλότητος, θερα-
πείαν, εὐροιμεν, ὅρα, ὑγιεῖς γενόμενοι,
μηκέτι, τοῦ λοιποῦ ἀμάρτωμεν.

Τοῦτο δὲ πῶς γίνεται;

Μήπως ἄρα, παρὰ τοῖς Καθολικοῖς
Χριστιανοῖς, οἱ Κανόνες καὶ οἱ, τὰ τῆς
Ἐκκλησίας διέποντες, νόμοι, ἕτεροῖοι τῶν
ἡμετέρων, τυγχάνοντες εἰσὶν; Οὐδαμῶς!
ὡς εὖ ἴσται, Σοφοὶ Θεολόγοι καὶ Νομικοί,

οὐκ ἔμοιγε δὲ, τῷ βεβήλῳ, τὰ τοιαῦτα,
ὑμῖν τοῖς Πανσόφοις, διδάξαι.

Πόθεν οὖν ἂν ἡ ἀντίφασις αὕτη, προέρ-
χοιτο; Τοῦτ' οὐδόλως χαλεπὸν, τῷ, τὰ
τοιαῦτα μεμνημένῳ, καὶ τῷ περὶ τὰ
τοιαῦτα, εἰδήμονι, ἀνευρεῖν. Τοῦ αἰτίου
δ' εὐρεθέντος, πάραυτα τ' ἀποτελεσμα,
ἐκποδῶν, γίγνεται ἀρχαῖόν τι λατινικόν,
τῶν Ἀσκληπιαδῶν γνωμικόν, τὸ λέγον
Sublata Causa, tollitur effectus, τοῦτ',
ἐναργῶς καὶ ἀμφισβητήτως, καὶ τῷ μὴ,
τὰ Μυστήρια τῆς Ἐλευσίως, μεμνημένῳ,
πρόδηλον, γίγνεται. Τοῦτο δὲ τί ἂν εἴη;
οὐδὲν ἄλλ' ἢ, ἡ, τῶν καθεστώτων, ἀκρι-
βῆς, ἐν τῇ πράξει καὶ οὐ μόνον ἐν τῇ
θεωρίᾳ, ἐκτέλεσις, ἢ γοργή.

Πρὶν δὲ ἢ εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ λόγου,
τὴν ριζικὴν τῶν, περὶ τὰ τοιαῦτα, κακῶς
ἐχόντων, θεραπειᾶν, δεικνύντες, ἂν προβαί-
νομεν, παραχωρήσατέ μοι μικρὸν, Ἅγιοι
Ἀπὸστολὴ καὶ Σεβαστοὶ ἀδελφοί, ἔτι, τὸ
προοίμιον, ἐκτείνειν, **ὑπομνήματα ἡμῖν**
τοῦ τὰ τοὺς διέποντας ἡμᾶς, ἱερούς τῆς
Ἐκκλησίας κανόνας, παρὰνομῶν **ἐμὲν ἡμῶν**
μον, ἐν αὐτοῖς τοῖς Πατριαρχείοις, πρὸ ἡ-
μισείας, ὡς ἔγγιστα, ἑκατονταετηρίδος,
ὑπὸ τᾶλλα, καλοῦ κἀγαθοῦ τινος ἀνδρός,
καὶ τὸ μέγιστον, τῶν κληρικῶν λαϊκῶν, ἐν
τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, κα-
τέχοντος ἀξίωμα, ὑπὸ τοῦ πλάνου ἔρωτος πα-
ρασυρθέντος καὶ ὡς μὴ ὤφειλε, τελέσαντος,
αὐτὸν καὶ ἐπὶ τῇ παρὰνομίᾳ ἐκείνῃ, ὡς
δεῖ, δίκας τισαμένου, ὡς ἀνωτέρω, ταύτου τοῦ
ἀπευκταίου ἀκροθιγῶς, ἠρξάμεθα διεξιλέγειν.

Ἀλλὰ θεῖα χάριτι, τοῦ καιροῦ προαίον-
τος καὶ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ προο-
δεύσαντος, παρ' ἡμῖν ταῦτα πάντα
θυμασίως, ἐπὶ τὰ κρείττω, διορθώθησαν,
καὶ μάλιστα, ἐπὶ τῆς εὐκλειᾶς καὶ φιλαν-
θρώπου, ὡς οὐδεμία ἄλλη, Αὐτοκρατορίας
τοῦ νῦν, ἐνδόξως καὶ εὐνόμως, βασιλεύον-
τος, **Abdul Hamid Khan** τοῦ Β', οὗ,
τὸ ἱερὸν ὄνομα εἴη, εἰς αἰῶνας, εὐλογημέ-
νον καὶ δεδοξασμένον, ἀμήν!

Ἀλλὰ περὶ τούτων μὲν ἄλλις, ἐπανίω-
μεν δὲ εἰς τὸ προκείμενον ζήτημα, ὅπως,
ὡς ὑπεσχέθημεν, λύσωμεν αὐτὸ, ἐπὶ τὸ
κανονικώτερον καὶ ἀποφύγωμεν τὰς, μέ-
χρι τοῦδε, ἀναιδῶς καὶ ἀσυναισθήτως,

συμβαινούσας, παρ' ἡμῖν παρανομίας.

Ὅποια δ' ἂν τοῦ ζητήματος τούτου, τοῦ δυσχεροῦς, ἢ λύσις γένοιτο ;

Αὕτη, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ραδίᾳ τε καὶ ἀποτελεσματικῇ, ἂν εἴη, ἣν οἱ Ἄρχοντες, ἡμῶν, Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, συνιέντες τῇ ἑαυτῶν ὑψηλῇ ἀξίᾳ καὶ ὀφειλῇ τὴν, τῶν κακῶν, ἐκ ραθυμίας, ἐξακολουθήσιν, ριζηδόν, ἀπαξ, διὰ παντός, ἀποκόψασθαι, ἂν βούλονται, ὡς ὀφείλουσι, τάχιστα, τοῦ σπουδαίου τούτου ἔργου, ἐπιλαβόμενοι, τὴν αἰσίαν θεραπείαν τοῦ κακοῦ, ἐπισπέρζονται.

Ὅποια δ' ἂν αὕτη εἴη, ἡ θεραπεία ; Οὐδεμία ἄλλη ἢ, ἡ ἀκριβῶς θρησκευτικῇ τῶν ἀρχαίων ἡμετέρων ἱερῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κανόνων καὶ διατάξεων ἐκτέλεσις καὶ ἡ, τοῦ λοιποῦ, τούτων εὐσυνειδήτως διακτήρησις.

Ὅποια δ' ἂν εἴη ἡ τούτων, ἐν τοῖς παροῦσι, τοῦ XIXου φθίνοντος αἰῶνος, καθ' ὃν χρόνον, ἡμεῖς, μονοноὺκ παροιοῦντες, καὶ τῶν θρησκευτικῶν, ὡς μὴ ὠφελε, φεῦ ! ὀλιγωροῦντες, ταῖς παραχρῆμα, ὡς ἄλλα τῆς ἡμῶν σαρκὸς ἀνδράποδα, δουλεύοντες ἡδοναῖς ἀσυνειδήτως, ἀναισχυνοῦντες, οἱ ἄθλιοι καὶ κατάκαρδα, κάρτα διεφαρμένοι καὶ ἐξηχρειωμένοι, ὑπὸ τῶν κακῶν, τῶν, παρ' ἡμῖν, παραδειγμάτων, τῶν ὁσημέραι, ἡμᾶς δελεάζοντων, οἷς ἄσμενοι, ὑπέειχοντες, ἀπωλώλαμεν, ἀναισθήτως, οἱ δύστηνοι !

Πρὸς δ' ἐφαρμογὴν τῶν ἄνω ρηθέντων, στρέψωμεν τὰ ὅμματα πρὸς τὰ, ὑπὸ τῶν Εὐρωπαίων, ἐπὶ τοῖς γαμικοῖς, εὐσεβῶς καὶ ἀκριβῶς, πραττόμενα καὶ ἐκτελούμενα, δι' ὧν οὐδέποτε, οὐδαμοῦ, οὐδαμῇ, τοιαῦτα ἀποτρόπαια, ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ γάμου, διαπράττοντας, ἐωράκαμεν, οὔτε διαπράττεσθαι ἔξεστί ποτε.

Παρὰ τοῖς Εὐρωπαίοις, οὕτως, ὡς καὶ παρὰ τοῖς ἡμετέροις, ἐν Εὐρώπῃ, παροικοῦσιν Ὀρθοδόξοις ὁμογενέσι νενόμισται, μηδέν, οὐδέποτε τελεῖσθαι καὶ ἐγκυρον

νομίζεσθαι, γάμον, εἰ μὴ, πρότερον, τῆς, παρ' ἐκείνοις τυχόν ἀνωτέρας Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, τῆς, ἐν ἐκάστη χώρᾳ, διαφόρου τὸν βαθμὸν, οὕτως, ὡς ἀλλαχοῦ μὲν ἡ ἀνωτέρα τοιαύτη Ἀρχὴ ὑπ' Ἀρχιερέως, ἄλλοῦ δὲ ὑπ' Ἀρχιμανδρίτου, τοῦ, τῆς Ἐκκλησίας, προϊσταμένου ἱερέως, τυγχάνοντος ὄντος, ἔστιν ὅτε δὲ, καὶ ὑφ' ἀπλοῦ Ἐφημερίου, κατὰ περιστάσιν καὶ ἀνάγκην, ὄντος τοῦ προϊσταμένου, ἂν, τῆς, ἐπὶ τούτῳ, ἐγγράφου, ἐνσφραγίστου καὶ ἐγκύρου, ὑπὸ τῆς, κατὰ τὸπον πολιτικῆς Ἀρχῆς, ἐπικεκυρωμένης ἀδείας, ἐπιστήμως, ἂν τύχοιεν καὶ τρεῖς, ἀπ' ἐκκλησίας, κατὰ τρεῖς, συνεχῶς, ἀπὸ τῆς πρώτης, ἐπ' ἐκκλησίας, τῶν γάμων, ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς Ἐκκλησίας, ἀπὸ τοῦ βήματος, ὡς, οὕτω, τοῖς παῶσιν, τοῖς ἐνδιαφερομένοις καὶ μὴ, ἢ, κατὰ ρητὴν ἡμέραν καὶ ὥραν, τελεσθῆσομένη, θρησκευτικῇ τοῦ γάμου τέλεσις, γνωσταὶ γένωνται, ἵνα, ἐκάστῳ κωλύματι ἔννομον παρεισενεγκεῖν, καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς γαμηλίου τελετῆς κωλύσαι, δύναιτ' ἂν, ὡς εἰκὸς, καὶ οὕτω τότε, τὸ ἐκ τοῦ τοιούτου, τυχόν, σκάνδαλον, καὶ αἰ, κατὰ συνέπειαν δίκαι ἐκποδῶν γενόμενα, τὸ κακὸν, εὐμαρῶς, οὕτω, θεραπεύεται, καὶ τὸ σκάνδαλον καὶ αἱ λοιπαὶ δυσχέρειαι ἀπείργονται, αἰσίως, πρὸς ὄφελος παντός ἐνδιαφερομένου, ἀποφυγὴν πάσης αἰσχύνης οἰκογενειακῆς τε καὶ ἐθνικῆς, καὶ δόξαν ἀκήρατον τῆς τε Ἐκκλησίας, εἴτε Μεγάλης ἢ Μικρᾶς, καὶ ἡσυχον τῶν νεονύμφων διαβίωσιν.

Εἶπον ! Ὑμεῖς, δὲ, Σεβαστοὶ Ἱεράρχαι καὶ ἔντιμοι Σύμβουλοι, πράξατε τὸ δοκοῦν Ὑμῖν, ἐγὼ δὲ τὰς χεῖρας τὰς ἐμὰς εὐαγῶς, νίψας, ὑποσημειοῦμαι, εὐσεβάστως,

Ὁ Ὑμέτερος εὐπειθὴς καὶ ταπεινὸς Θεράπων.

Ἐκ τοῦ Ἀστερόεντος (= Γητὶς στραὶ, ἡ ὥ ὁ ἔσθαι χαμῆ δειμῖν)

Τὴν 25ην Ἰανουαρίου 1893.

[Ὑπογ.] Σ. Σ. Μαυρογένης.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000020817

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ὁν χρόνῳ
καὶ τῷ

